

Dzieje wsi Jamnica

Autor: Izabela Stapor

{smoothgallery album=316}Nazwa wsi Jamnica wskazuje, że teren, na którym jest położona charakteryzuje duża liczba jam i zagłębień. Wieś jest oddalona od wsi gminnej Grębów (nazwa Grębów pochodzi od "grębie" czy "grądzie", co oznaczało wzniesienie wśród moczarów i bagien) jedynie o 4 km, dlatego też historia wsi jest ściśle związana z historią gminy. Ziemie te już za Mieszka I wchodziły w skład państwa polskiego. Kazimierz Wielki uczynił z Grębowa osadę łowiecko-bartniczą. Pierwszą wzmiankę o Grębowie zawiera przywilej z roku 1375.

Mieszkańców Grębowa i okolic nazywano: Grębowiakami, Borowcami, Borowiakami, Lisowiakami, Lasowiakami, Mazurami albo Posaniakami (ludność, która przybyła na te tereny pochodziła prawdopodobnie z Mazowsza lub może nawet ze wschodniej części Wielkopolski).

Ze względu na znaczną odległość od kościoła parafialnego w Trześni oraz ze względu na moczary i bagna – za zgodą ks. proboszcza – w 1515 r. w Grębowie zbudowano kaplicę pod wezwaniem Św. Wojciecha. W 1604 r. powstała parafia pod wezwaniem św. Wojciecha Biskupa i Męczennika. Pierwszy kościół – wybudowany przez ks. Jana Potocznego – został poświęcony w 1636 roku, lecz spłonął w 1770 r. (do dziś jest to parafia, do której należą mieszkańcy Jamnicy).

Na losy ludności z okolicznych wsi wpłynęło Tarnobrzeskie Zagłębie Siarkow, które powstało w 1960 roku. Mieszkańcy przez lata pracowali w przemyśle i na roli. Kopalnie i Zakłady Przetwórcze Siarki zatrudniały okolicznych mieszkańców, ale również zatruiwały otoczenie i zmieniały wygląd terenu. Odkrywkowa eksploatacja rudy siarkowej wpływa na zmianę stosunków wodnych. Zakłady Przetwórcze Siarki "Jeziórko" należały przez lata do zakładów o wysokim stopniu szkodliwego oddziaływania na otoczenie (obecnie w stanie likwidacji), co było bezpośrednią przyczyną wysiedlenia wsi Jeziórko i Klonowego.